ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 96α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ. "ΠΡΩΪΑΝ"

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 756

ΠΕΜΠΤΗ
5
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1928

ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ.44 ΔΥ[illegible] ΗΛ. ΩΡ. [illegible].7
ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ
Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 12.4 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 7.2 ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡΙΑ. ΑΝΕΜΟΙ ΑΙΓΑΙΟΥ Β. ΜΕΤΡ. ΙΟΝΙΩΝ
ΒΟΡ. ΙΣΧ. ΜΕΤ. ΘΑΛ. ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΩΝ. ΚΥΜΑΤΩΔΗΣ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 770.8

Ν' ΑΝΑΧΩΡΗΣΗ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗ ΕΠΙΣΤΡΕΨΗ

Ο κ. Βενιζέλος μετά τινας ήμέρας άναχωρεί είς Εύρώπην μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ ἐπανέλθῃ μετὰ δίμηνον διὰ νὰ ἐγκατασταθῇ μονίμως εἰς Ἀθήνας. Ὅταν ἦλθεν ἐκ Κρήτης, ὄχι ἐμπάθειαν κομματικὴν, οὔτε μῖσος, οὔτε μνησικακίαν, ἀλλὰ τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν γαλήνευσιν τῆς Χώρας, ὅπερ καὶ ἡμεῖς μεθ' ὅλου τοῦ φιλησύχου Ἑλληνικοῦ κόσμου ἔχομεν, διετυπώσαμεν τὴν σύστασιν ὅπως ὁ κ. Βενιζέλος ἀναχωρήσῃ συντόμως, καθ' ὅ ἀποτελῶν πρόσκομμα εἰς τὴν ἠρέμησιν τῶν παθῶν. Παρ' ὅλας τὰς διαβεβαιώσεις, ὅτι δὲν ἤθελεν ἀναμιχθῇ εἰς τὴν πολιτικὴν, δὲν ἐπιστεύσαμεν, ὅτι καὶ θέλων ἀκόμη θὰ ἠδύνατο νὰ παραμείνῃ ἀμέτοχος. Τὰ πράγματα δὲ δὲν διέψευσαν, δυστυχῶς, τὰς προβλέψεις μας. Ὁ κ. Βενιζέλος δὲν ἠθέλησε κἂν ν' ἀποφύγῃ τὴν πολιτικὴν ἀνάμιξιν: "Ἐδέχθη πιστοὺς καὶ φίλους ὡς ἄλλων νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πολιτικὴν ἐπέτρεψεν εἰς ἀνθρώπους του διαβήματα, συνεννοήσεις, διαπραγματεύσεις, κάθε ἄλλο παρὰ ἀπόφασιν περὶ ὁριστικῆς ἀποχωρήσεώς του ἐκ τῆς πολιτικῆς μαρτυρούσας κατέστησε τὸ ἐναλλαξιμιά του κέντρον πολιτικῶν ζυμώσεων καὶ κομματικῶν ἀναμοχλεύσεων· ἔλαβεν ἀναφορὰν τῶν ἐπιγόνων του ἐπὶ τοῦ πολιτικῶν ἀρχηγῶν περὶ τῶν μεγάλων ζητημάτων τῆς Χώρας· καὶ ἐπρεσβεύοντας τούτους δὲν τοὺς ἀφῆκεν ἀνεπηρεάστους· ἐδεξιώθη διαφόρους παράγοντας, ἤκουσε τὰς ἐξομολογήσεις των· τέλος, δὲν κατέλειψε τίποτε ἐξ ὅσων ἀποτελοῦν ὅ,τι λέγεται πολιτεύεσθαι, καὶ εἰς προσφυγικοὺς συνοικισμοὺς ἀκόμη περιοδεύσας. Ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ἐφημερίδων κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας εἶναι σαφὼς χαρακτηριστικὴ τῶν ἐλπίδων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν σχεδίων τῶν φίλων του καὶ τῶν ἀνησυχιῶν ἀφ' ἑτέρου καὶ τῶν φόβων τοῦ ἀντιπάλου κόσμου. Ἂν δὲ ὁ κ. Βενιζέλος δὲν ἐξέθεσεν ἀκόμη καὶ βουλευτικὴν ὑποψηφιότητα εἰς τὴν Ὑπαν, οὐδεὶς—οὔτε ἐκ τῶν φίλων οὔτε ἐκ τῶν ἀντιπάλων—πείθεται ἐκ τούτου ὅτι ἐμμένει ἐν τῇ ἀποχῇ του καὶ δὲν καραδοκεῖ ἀφ' ὧς τὴν προσφορωτέραν στιγμὴν διὰ νὰ προβάλῃ ἐκ τῶν παρασκηνίων εἰς τὸ προσκήνιον.

Ἀλλὰ πάντα ταῦτα—γράφουν αἱ φιλικαί του ἐφημερίδες—εἶνε ψευδολογήματα, εἶνε ἀποκυήματα τῆς ἀντιβενιζελικῆς φαντασίας. Καὶ ἂν οὕτως εἶχε τὸ πρᾶγμα, πάλιν ὁ κ. Βενιζέλος, ἐφόσον γνωρίζει ὅτι εἶνε σκάνδαλον διὰ τὸν ἀντίπαλον κόσμον, ὤφειλε νὰ μὴ συνδαυλίζῃ διὰ τῆς ἐνταῦθα παρουσίας του τὴν πυρὰν τῶν ἐμφυλίων παθῶν. Αἱ διαδόσεις ὅμως τῶν τελευταίων ἡμερῶν δὲν ἐτέθησαν εἰς κυκλοφορίαν ἐκ τῶν ἀντιβενιζελικῶν κύκλων, ἀλλ' ἔχουν τὰς πηγάς των εἰς τὸ περιβάλον τοῦ κ. Βενιζέλου. Εἶνε, ἐν πάσῃ περιπτώσει, γεγονὸς, περὶ οὗ δύναται πᾶς τις νὰ πεισθῇ ἀπολύτως, ὅτι οἱ ἐλθόντες ἐνταῦθα εἰς συχνὴν ἐπαφὴν μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου οὐδόλως ἔχουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἐπανέλθῃ οὗτος εἰς τὴν πολιτικήν. Ἀντιθέτως, ὅταν τοῖς ἀντιπαραβάλλωνται αἱ διαβεβαιώσεις τῶν βενιζελικῶν ἐφημερίδων περὶ στερρᾶς ἐμμονῆς τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν ὁριστικὴν ἀποχήν, προσλαμβάνοντες οὗτοι τὸ ὕφος τοῦ καλῶς πληροφορημένου ἀφήνουν νὰ ὑποβοσκῆται ὅτι «κἄτι ξέρουν παραπάνω ἀπὸ ὅ,τι γράφουν αἱ βενιζελικαὶ ἐφημερίδες»...

Οὕτως αἱ διαβεβαιώσεις αὗται τοῦ βενιζελικοῦ τύπου, ἀντὶ νὰ κατευνάσουν, ἐντείνουν τὰς ἀνησυχίας, τὴν νευρικότητα καὶ τὴν σύγχυσιν, τὴν ὁποίαν προεκάλεσεν ἡ ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν ἐμφάνισις τοῦ κ. Βενιζέλου, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν τόσον ἀναγκαία διὰ τὴν ἀνόρθωσιν τῆς χώρας εἶνε ἡ ἠρεμία καὶ ἡ ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη, εἰς στιγμὴν δὲ ἀκριβῶς καθ' ἣν ἤρχιζεν ἡ ποθητὴ γαλήνευσις τῶν παθῶν καὶ ἡ ἀλληλεγγύη.

Τὴν ἠρεμίαν ὅμως καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην, τὴν ἀλληλεγγύην καὶ τὴν γαλήνην δὲν δικαιοῦται ὁ κ. Βενιζέλος νὰ διαταράσσῃ· οὐδεὶς δικαιοῦται· πολὺ δὲ ὀλιγώτερον αὐτὸς, ὅστις εἶνε ὁ κυρίως καὶ πρωτίστως ἔνοχος τῆς διαιρέσεως τῶν Ἑλλήνων καὶ τοῦ ἀδελφοκτόνου μίσους. Ἂν ὅταν ἦλθεν ἠδύνατο νὰ προφασίζεται — ἀνειλικρινῶς καὶ τότε—ὅτι ἡ ἐλευσίς του ὡς «ἁπλοῦ ἰδιώτου» δὲν ἔμελλε νὰ παράσχῃ τὴν παραμικρὰν ἀφορμὴν ἀνησυχίας, τώρα, μεθ' ὅσα ἔπραξε, μεθ' ὅσα δὲν ἀπέφυγε, μεθ' ὅσα ἐνέπνευσεν εἰς τοὺς πιστούς του, μεθ' ὅσα, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐπέφερεν ἡ παραμονή του ἐν Ἀθήναις, δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ὑποκρίνεται τὸν «ἁπλοῦν ἰδιώτην», οὐδὲ νὰ κωφεύῃ εἰς τὴν ὁμόφωνον σύστασιν τῆς ὁλότητος τῶν Ἑλλήνων—ἐκτὸς μερικῶν νοσταλγούντων ἐσωτερικοὺς ἀγῶνας καὶ ἐξοντωτικὰς ἐμφυλίους μάχας—ὅπως ἀπαλλάξῃ τὴν Χώραν τῆς παρουσίας του. Δὲν θὰ εἶχεν ἄλλως τε τίποτε νὰ κερδίσῃ παραμένων.

Ἂς ἀναχωρήσῃ λοιπὸν τὸ ταχύτερον. Δὲν χρειάζεται νὰ περιμένῃ τὸν κ. Καφαντάρην. Καὶ νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ μετὰ δίμηνον. Μῆνες δὲν ἀρκοῦν διὰ νὰ λησμονήσουν οἱ Ἕλληνες ὅσα ἐπὶ δέκα ἔτη ἐξ αἰτίας του ὑπέστησαν.

ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ!

ΑΡΙΣΤΟΥ ΚΑΜΠΑΝΗ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ (1913-1922)

ΑΠΟ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΚΤΟΝΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΘΡΟΝΙΣΙΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ: Η ΔΙΑΦΩΝΙΑ

Η ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑ ΤΟΥ ΓΟΥΝΑΡΗ.—ΠΩΣ ΕΣΧΗΜΑΤΙΣΘΗ ΚΑΙ ΠΩΣ ΔΙΕΛΥΘΗ Η ΙΑΠΩΝΙΚΗ ΟΜΑΣ.—ΒΡΑΧΕΙΑ ΥΠΟΥΡΓΙΑ.—Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ.—Ο ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΓΟΥΝΑΡΗΣ.—ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΤΟΚΗ

(Περίληψις τῆς δημοσιευθείσης Εἰσαγωγῆς: Εὐθὺς μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α' ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὁ κ. Βενιζέλος, μὴ εἰθισμένος εἰς ἀντιρρήσεις ἐκ μέρους τοῦ βασιλικοῦ παράγοντος ἤλθεν εἰς ἐπαναλημμένας προτριβὰς πρὸς τὸν Κωνσταντῖνον, ὅστις καὶ ὡς ἀντιβασιλεὺς κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ ὡς βασιλεὺς ἤδη, δὲν ἀντελαμβάνετο τὰ καθήκοντα τοῦ Ἀνωτάτου Ἄρχοντος, ὡς περιορίζομενα εἰς τὴν μηχανικὴν τοποθέτησιν ὑπογραφῶν κάτω ἀπὸ τοὺς ψηφιζομένους νόμους ἢ τὰ διατάγματα. Ἀλλ' ἡ πρώτη σοβαρὰ προστριβὴ ἐσημειώθη κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις τοῦ Βουκουρεστίου (Ἰούλιος - Αὔγουστος 1913), ὁπότε ὁ κ. Βενιζέλος ἀπῄτησε πρὸς αὐτὸν τρία ὑπομνήματα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἀνέκδοτον τρίτον ἐδημοσιεύσαμεν ὁλόκληρον εἰς τὴν «Πρωΐαν». Τέλος συνεκάλεσε δύο συμβούλια τοῦ Στέμματος εἰς τὰ ὁποῖα ἐφρόντισε νὰ εὕρῃ μεταξὺ τῶν τέως πρωθυπουργῶν συνηγόρους τῆς συμμετοχῆς μας εἰς τὴν ἐκστρατείαν τῶν Δαρδανελλίων. Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ Δημητρίου Ράλλη ὅστις συνεβούλευσε τὸν Βασιλέα «νὰ τολμήσῃ», οὐδεὶς ἐλαβε τὸ θάρρος νὰ ταχθῇ ἀποφασιστικῶς ὑπὲρ τῶν ἀπόψεων τοῦ κ. Βενιζέλου. Συγκεκριμένως δὲ ὁ Γεώργιος Θεοτόκης ἐχαρακτήρισεν ὀλέθριον τὸ σχέδιον τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ προεῖπε εἰς σφοδρὸν κατηγορητήριον κατὰ τῆς φιλοβουλγάρου καὶ γενικῶς φιλοσλαύου Ἀγγλίας, ἥτις εἶχεν ἄλλοτε ζητήσει τὴν ἀναθεώρησιν τῆς συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου καὶ ἥτις ἤδη εἰργάζετο διὰ νὰ ἐγκαταστήσῃ τοὺς Ρώσσους εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Διαρωνήσαντος ὁριστικῶς τοῦ Βασιλέως πρὸς τὴν τότε πολιτικὴν τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπῆλθεν ἡ παραίτησις τοῦ τελευταίου καὶ ἡ πρόσκλησις τοῦ κ. Α. Ζαΐμη εἰς τὰ Ἀνάκτορα.

Τοῦ κ. Ζαΐμη ὅμως μὴ δυνηθέντος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν κοινοβουλευτικὴν ὑποστήριξιν τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ καταθέσαντος τὴν ἐντολήν, ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, τῇ συμβουλῇ ἄλλων πολλῶν ἀλλὰ καὶ τοῦ κ. Στεφάνου Σκουλούδη, ἀνέθεσεν ἐντολὴν σχηματισμοῦ κυβερνήσεως, εἰς τὸν πολιτευτὴν Πατρῶν καὶ πρώην ὑπουργὸν Δημήτριον Γούναρην, ὅστις ἐσχημάτισε τὴν πρώτην ἀντιβενιζελικὴν κυβέρνησιν μὲ πρόγραμμα καιροσκόπου οὐδετερότητος).

—

Ἕπειτα ὡμιλήσαμεν περὶ τοῦ κ. Βενιζέλου.

— Δέν ἔτυχε, μοῦ εἶπεν ὁ Γούναρης, νὰ τὸν γνωρίσω ἐκ τοῦ πλησίον. Ἀλλὰ δὲν μοῦ φαίνεται ὅτι ἀντέχει εἰς τοὺς κοινοβουλευτικοὺς ἀγῶνας. Ἂν δὲ μὲ τόσην δυσκολίαν ἀντεπεξῆλθεν εἰς τὸν κ. Κουλουμπάκην, τὸν κ. Πατσουράκον καὶ τὸν κ. Μιχαλέαν (αὐτὴ ἦτο ἡ ἀντιπολίτευσις τῆς Β' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς), ἀντιλαμβάνεσθε καλῶς πόσον δυσχερέστερον θ' ἀντεπεξήρχετο κατὰ τοῦ Θεοτόκη, τοῦ Ράλλη καὶ ὅλων ἡμῶν τῶν ἄλλων κοινοβουλευτικῶν.

—Ἀλλὰ τὸ καλὸ τὸ παλληκάρι ξέρει κ' ἄλλο μονοπάτι, τοῦ εἶπα. Ἐκτὸς δὲ τοῦ λόγου ὑπάρχει καὶ ἡ ῥάβδος ἢ τὸ τουφέκι. Ἐνθυμηθῆτε τὸ Θέρισον, ἐνθυμηθῆτε τὸ 1909, ἐνθυμηθῆτε τὰς ἀνθυμηθῆτε τὸ 1909, ἐνθυμηθῆτε τὰς ἀπειλάς του κατὰ τοῦ Θεοτόκη. Ἐνθυμηθῆτε τὴν ἐπαναστατικήν του ἰδιοσυγκρασίαν.

Ὁ Γούναρης ἐσώπησε. Καὶ τὰ πράγματα ἀπέδειξαν πόσον εἶχε δίκαιον—καὶ πόσον εἶχα ἐπίσης δίκαιον εἰς τὴν ἀποψίν μου: Καὶ ὅταν κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1916 ἀντελήφθη ὁ κ. Βενιζέλος ὅτι θὰ ἔχανε τὰς ἐκλογάς — τὰς ἐματαίωσε διὰ τῆς ξενικῆς ἐπεμβάσεως κ' ἐπῆγεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην.

***

Γεννηθεὶς εἰς τὰς Πάτρας τῷ 1867 ὁ Δημήτριος Γούναρης, ἔλαβεν ἐν Ἀθήναις τῷ 1889 τὸ δίπλωμα τοῦ διδάκτορος τῆς νομικῆς. Μεθ' ὃ ἀνεχώρησεν εἰς Γερμανίαν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν σπουδῶν του. Τῷ 1892 ἐπανελθὼν εἰς Πάτρας διωρίσθη δικηγόρος, (περισσότερα βιογραφικὰ βλέπει ὁ ἀναγνώστης εἰς τὸ βιβλίον τοῦ κ. Μάλλωση περὶ Γούναρη) καὶ ἐντὸς ὀλίγου ἀνεδείχθη, ὅπως ὁ ἴδιος κάποτε μὲ διακίαν ὑπερηφάνειαν εἶπεν, ὁ πρῶτος δικηγόρος τῆς Πελοποννήσου. Τῷ 1902 ἐξελέγη διὰ πρώτην φορὰν βουλευτής, μία του δὲ μακρὰ συνέντευξις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἰς τὴν «Ἀκρόπολιν» τὸν ἐπέβαλεν εἰς τὴν κοινὴν προσοχήν. Τὴν πρώτην ταύτην ἀγαθὴν ἐντύπωσιν ἐνίσχυσεν ἡ ἐν τῇ Βουλῇ παρουσία του ἀγόρευσις ἐπὶ τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος.

Τῷ 1904 προσεχώρησεν εἰς τὸ Θεοτοκικὸν κόμμα.

Ἀποτυχὼν κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1905 δι' ὀλίγων ψήφων—εἶχεν ἀποκλεισθῇ ἀπὸ τοὺς κομματικοὺς συνδυασμοὺς—ἐξελέγη καὶ πάλιν τῷ 1906. Κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο συνεπήχθη ἡ λεγομένη ὁμὰς τῶν Ἰαπώνων: Τὴν ἀπετέλεσαν ὁ Στέφανος Δραγούμης, εἷς τὸν ὁποῖον καὶ προσεφέρθη ἡ τιμητικὴ ἀρχηγία, ὁ Γούναρης, ὁ Βοζίκης, ὁ Ἀλεξανδρῆς, ὁ Α. Παναγιωτόπουλος, ὁ κ. Ἀπ. Ἀλεξανδρῆς, ὁ Πέτρος Πρωτοπαπαδάκης. Τὴν προσωνυμίαν «Ἰάπωνες» ἔδωκεν εἰς τὴν ἀγωνιστικὴν ὁμάδα ὁ Βλάσης Γαβριηλίδης, ὁ ὁποῖος μαζὶ μὲ τὸν κ. Σιμον τῆς «Πατρίδος» ὑπεστήριξαν τοὺς «κοινοβουλευτικοὺς ἐπαναστάτας». Ἀλλ' ὁ φθόνος τοῦ Ρέπουλη,, μὴ ἀνεχομένου τὴν προϊοῦσαν ἐπιβολὴν τοῦ Γούναρη (ὅλοι εἶχον ἀρχίσει νὰ βλέπουν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Γούναρη τὸν μέλλοντα ἀρχηγὸν) καὶ ἀκόμη τὸ ἀγονον τῶν κοινοβουλευτικῶν ἀγώνων, οἱ ὁποῖοι διεξήγοντο, τὸ γεγονὸς ὅτι οὐδεὶς προσήρχετο ν' αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῆς ὁμάδος, ὑπεχρέωσαν τὸν Γούναρη μετὰ τοῦ Πρωτοπαπαδάκη ν' ἀποχωρήσουν τῆς ὁμάδος προκαλοῦντες οὕτω τὴν διάλυσίν της. Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1908. μεταρρυθμισθείσης τῆς Κυβερνήσεως Γεωργίου Θεοτόκη, ἀνέλαβεν ὁ Γούναρης τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀντικατεστήσας τὸν Νικόλ. Καλογερόπουλον. Ὑποβαλὼν μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ διάφορα νομοσχέδια καὶ δὴ τὸ περὶ γενικῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ δασμολογίου, τὸ περὶ φορολογίας τῶν οἰνοπνευματούχων ὑγρῶν καὶ ποτῶν, τὸ περὶ φορολογίας οἴνων κ.τ.λ., προεκάλεῖ τὴν ἀντίδρασιν τῶν ἐνδιαφερομένων ἑταιρειῶν, ἥτις ἐκδηλοῦται καὶ ἄλλως, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ τύπου. Μὴ καλυφθεὶς ὑπὸ τοῦ Θεοτόκη καὶ μὴ θέλων νὰ ἐγκαταλείψῃ ἕκαστον τὴν νομοθετικὴν ἐργασίαν του, παρητήθη τὴν 13 Φεβρουαρίου 1909.

Ὁμῶν ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ παραιτήσεως εἰς τὴν Βουλὴν ὁ Γεώργιος Θεοτόκης, εἶπε τότε τὰ ἑξῆς ἀποδεικνύοντα ὅτι ἐθυσίασε τὸν Δημήτριον Γούναρην ἵνα διατηρήσῃ τὴν ἐξουσίαν:

Ο ΘΕΟΤΟΚΗΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΩΣ

Γ. Θεοτόκης: Τὰ φορολογικὰ νομοσχέδια, κύριοι, τὰ ὑποβληθέντα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον καὶ περὶ τῶν ὁποίων τοσοῦτος ἐγένετο λόγος, ἐνέπνευσεν ἡ ἰδέα ὅτι οἱ ἔμμεσοι φόροι, τῶν ὁποίων τὴν ἐπίτασιν αἱ ἀνάγκαι τοῦ Κράτους ἐπέβαλλον, ἔφθασαν ἤδη εἰς σημεῖον τοιοῦτον, ὥστε ἐπεβάλλετο, ἵνα προσπάθειά τις γίνῃ ὅπως εἴδη τινὰ μεγίστης καὶ ἀπαραιτήτου ἀνάγκης καταβάλλωσι μικρότερον φόρον καὶ ὅπως διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῆς φορολογίας ταύτης ἐλαφρυνθῇ κατά τι ὁ Ἑλληνικὸς λαός. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ λόγος περὶ ἐλαττώσεως φόρου ἄνευ ἀντικαταστάσεως τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐκ τῆς ἐλαττώσεως προκύψοντος ὑπεβλήθησαν φορολογικά τινα μέτρα, ἐκ τῶν ὁποίων ἠλπίζετο ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ εἰσπραχθῇ τὸ ποσὸν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῆς προτεινομένης ἤθελεν ἀπολέσει τὸ δημόσιον. Τὸν χαρακτῆρα τοῦτον ἀπέδωκεν ὁ τέως ὑπουργὸς εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ ὑποβληθέντα εἰς τὴν κρίσιν ὑμῶν φορολογικὰ νομοσχέδια. Κατὰ τῶν νομοσχεδίων τούτων, κύριοι, μεγάλη ἐξεδηλώθη ἐξέγερσις ἐν ταῖς σταφιδοφορεῖς ἐπαρχίαις. Ἐθεωρήθη ἐκεῖ ὅτι δύο τῶν νομοσχεδίων τῶν ὑποβληθέντων ἤθελον ἔχει, ἐὰν ἐψηφίζοντο, ἐπίδρασιν σπουδαιοτάτην ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν παραφυάδων τῆς Ἐνιαίας, αἱ ὁποῖαι ἐγεννήθησαν ἐκ τῆς συμβάσεως πρὸς προσστασίαν τῆς σταφίδος, καὶ ὅτι αἱ ζημίαι αἵτινες ἤθελον ἐπέλθει ἤθελον ἐπιδράσει ἐπὶ τῆς τύχης τῆς Ἐνιαίας εἰς ἔτος μάλιστα κατὰ τὸ ὁποῖον ὡς ἐκ τῆς μεγάλης παραγωγῆς τῆς σταφίδος τὰ τῆς Ἐνιαίας δὲν παρουσιάζοντο εἰς πολὺ εὐάρεστον σημεῖον, ὅτι ἡ ψήφισις τῶν νομοσχεδίων τούτων ἤθελεν ἐπιδράσει ἐπὶ τῆς τύχης τῆς ἑταιρείας ταύτης.

»Μεγάλη ἐπίσης, πρέπει νὰ ὁμολογήσω, ἐξεδηλώθη ἐξέγερσις καὶ κατ' ἄλλου νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον ἐνῷ ἀναμφισβητήτως κατὰ θεωρίαν δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ γίνῃ ἀσπαστόν, ἐθεωρήθη ὅτι ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ἐπίδρασιν σπουδαιοτάτην εἰς τὰ οἰκονομικὰ τοῦ τόπου, καθ' ἣν μάλιστα στιγμὴ· διερχόμεθα κρίσιν... Ἀπέναντι λοιπὸν τῆς ἐξεγέρσεως ταύτης ἤτις ἐν τῷ τόπῳ ἐγεννήθη καὶ τῆς ὁποίας τὴν ἀπήχησιν εἴδομεν ἐκδηλουμένην ἐντὸς τῆς αἰθούσης ταύτης, ἐγεννήθη τὸ ζήτημα ἂν ἦτο φρόνιμον, ἂν ἦτο πρέπον νὰ ἐπιμείνωμεν εἰς τὴν ψῆφισιν τῶν νομοσχεδίων τούτων... Αὐτὰ εἶνε τὰ ἐπιχειρήματα τὰ ὁποῖα πολλάκις συνεζητήθησαν ἐν τῷ Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ. Τὴν σπουδαιότητα αὐτῶν δὲν ἠδύνατο ν' ἀμφισβητήσῃ ὁ τέως κ. Ὑπουργός, ἀλλ' ἐνόμισεν ὅτι ἡ φιλοτιμία αὐτοῦ ὡς εἰσηγητοῦ τῶν ὑποβληθέντων νομοσχεδίων ὑπεχρέου αὐτὸν νὰ ὑποβάλῃ τὴν παραίτησιν του...»

Ὁ Δημήτριος Γούναρης δὲν παρίστατο κατὰ τὴν ἐν λόγῳ συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς. Οὕτω ἐδικάζετο καὶ κατεδικάζετο ἀναπολόγητος, ἐνῷ θὰ ἠδύνατο νὰ καρπωθῇ πολιτικὰ ὠφέλη ἀποχωρῶν μετὰ προηγουμένην ὑπὲρ τῶν ἰδεῶν του μάχην: Ἐλαττώματα ἰδιοσυγκρασίας.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΓΟΥΝΑΡΗ ΤΩ 1909

Τῷ 1909 ἡ Ἐπανάστασις κρούει τὴν θύραν του. Ἀξιωματικοὶ ἐξ ὀνόματος τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου—μεταξὺ αὐτῶν ὁ ἤδη βουλευτὴς κ. Γεώργιος Σακαλῆς—τὸν ἐπισκέπτονται καὶ τοῦ προτείνουν νὰ ἡγηθῇ τῆς ἀνορθωτικῆς κινήσεως. Ἀλλ' ὁ Γούναρης εἶνε κοινοβουλευτικὸς ἐκ πεποιθήσεως. Καὶ λέγει πρὸς τοὺς ἀποταθέντας εἰς αὐτόν:

—Ὁ Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος θὰ προξενήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα δεινὰ ὅσα ἢ καὶ περισσότερα τῶν ὅσων ἐπροξένησεν εἰς αὐτὴν ἡ Ἐθνικὴ Ἑταιρεία.

Καὶ ἡ μὲν προφητεία χάρις εἰς παρεμπεσόντα γεγονότα (τὴν παρουσίαν τοῦ Ζορμπᾶ, τὴν διάλυσιν τοῦ Συνδέσμου ἀπὸ τὸν κ. Βενιζέλον) δὲν ἐξεπληρώθη ἀμέσως. Ποῖος ὅμως ἀμφισβητεῖ ὅτι ἡ ἀνάμιξις τοῦ στρατοῦ εἰς τὰ τῆς πολιτείας δὲν εἶνε ἐκείνη ἡ ὁποία μᾶς ὠδήγησε τελικῶς εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ 1922 καὶ εἰς τὰς κατόπιν ἀνατατώσεις;

Ν. Καλογερόπουλος

Τόσην ἠτον ὀπωσδήποτε ἡ ἀντιπάθεια τοῦ Γούναρη πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς, ὥστε μίαν ἡμέραν γενικεύων τὰ πράγματα να εἴπῃ τὴν ἀδικον αὐτὴν φράσιν:

—Οἱ ἀξιωματικοί; Κατώτεροι ἄνθρωποι. Κατώτεροι καὶ ἀπὸ τοὺς θεολόγους!

Καὶ τὴν ἀκόλουθον ἀκόμη ἀδιαφορίαν περὶ τῶν ἀποστράτων τοῦ 1920:

—Δὲν λέγω ὅτι οἱ ἀποτακτοι ἀξιωματικοὶ δὲν συνέβαλον εἰς τὸ νὰ πέσῃ ὁ κ. Βενιζέλος... διὰ τῆς ψήφου των καὶ μόνον αὐτῆς...

Κατ' Αὔγουστον τοῦ 1909 ἀπερχομένου τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου εἰς Εὐρώπην κατ' ἀξίωσιν τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου, αἱ Πάτραι ὡργάνωσαν εἰς αὐτὸν μίαν πολὺ συγκινητικὴν προπομπήν. Ἡ ὀργάνωσις αὐτῆς ὀφειλομένη εἰς τοὺς φίλους τοῦ Γούναρη ἐθεωρήθη ὡς πρόκλησις κατὰ τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου. Ἀλλ' ὁ Γούναρης δὲν ἐπτοήθη:

«...Μεταξὺ τῶν ἀνθρωπίνων ἀδυναμιῶν, ἔγραψε, μία εἶνε καὶ ἡ κολακεία, ἐξ ἴσου ἐπιβλαβὴς καὶ ὅταν τοὺς ἄνω λείχῃ τοὺς ἴσους καὶ ὅταν ἐπαίτη ἐπιδοκιμασίας ἀπὸ τοὺς κάτω, καὶ ἂν δὲν θέλωμεν νὰ ἐπιτρέψωμεν τὰς ἐκ τῆς κολακείας ζημίας, ἀναγκὴ νὰ ἐξασφαλίσωμεν πλήρη ἐλευθερίαν γνώμης. Μόνον αὐτὴ σώζει ἀπὸ τὴν πλάνην. Πᾶς περιορισμὸς τῆς ἐλευθερίας κιβδηλεύει τὴν πλάνην...»

Ἐκλεγεὶς κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς Α' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς, ἀποχῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς Β' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς, ἐξελέγη καὶ πάλιν βουλευτὴς τῷ 1912, αἱ δὲ ὀητορικαὶ του μονομαχίαι μὲ τὸν κ. Βενιζέλον κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν Βαλκανικῶν πολέμων καὶ μία ἐπὶ γραμματικῆς του ἀγόρευσις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τὸν εἶχαν ἐπιβάλει ἐκ νέου εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν ὡς τὸν κατ' οὐσίαν ἀρχηγὸν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. Καὶ ἡ ἀνάδεσις εἰς αὐτὸν τῆς πρωθυπουργίας δὲν εὗρεν ἐπιφυλακτικὰ παρὰ μόνον εἰς τὸν κύκλον τῶν παρεκβεβλημένων. Οὕτω ὁ Γεώ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΛΛΗΝΙΑΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ... ΔΡ. 360	ΕΤΗΣΙΑ ΑΙΡΑΓΓΑ Δ.
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ... 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛ. 15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ ... 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50

Μένει σι έντυπει δπόδειξεις πληρωμής (χρεωστικε πιτρίνε) σι σύρεσει της εκεχρησής τών κκ. Δ. Χαλικιά ή Έμ. Περτινάκ και την εφρκγίδα της εφημερίδος είνε άγνωστοι. Ειδοποιούσε χάρι απόδειξες ής και έντυπει τειχιστει άνευ της ψρκγίδος της έντυπης εφημερίδος ή οποία εκδίδεται κάθε Κυριακή.

Το κλπό το μνημονεύομε μι αίσθημα κακίας γνώσης, απλκκκριτέρες νύχτες, πού ή ψυχή μας δεν θα ήταν πλέον ελληνική γη προκάλεσαν από χρονιά σε χρονιά μια σειρά από ανεξήγητα φαινόμενα, τα οποία δεν μπορούσαν να βρουν την εξήγησή τους παρά μόνο στην ύπαρξη μιας ανώτερης δυνάμεως, η οποία ενδιαφερόταν ιδιαιτέρως για τη μοίρα της Ελλάδος. Ένας τέτοιος φαινομενικά ανεξήγητος φαινόμενος ήταν και η ίδια η ύπαρξη του Βενιζέλου, ο οποίος εμφανίστηκε στο προσκήνιο της ιστορίας σε μια στιγμή που η Ελλάς βρισκόταν στο χείλος της καταστροφής και έσωσε τη χώρα από τον αφανισμό. Ο Βενιζέλος ήταν ένα δώρο του Θεού στην Ελλάδα, ένα δώρο που δεν μπορούσε να εξηγηθεί με τα συνηθισμένα μέτρα της ανθρώπινης λογικής. Ήταν ένα δώρο, το οποίο δεν μπορούσε να εξηγηθεί παρά μόνο με την πίστη στη θεία πρόνοια.

Ο Βενιζέλος ήταν ένα δώρο του Θεού στην Ελλάδα, ένα δώρο που δεν μπορούσε να εξηγηθεί παρά μόνο με την πίστη στη θεία πρόνοια. Και τώρα, που ο Βενιζέλος δεν υπάρχει πια, τώρα, που ο Θεός τον πήρε κοντά του, τώρα μπορεί, ίσως, να καταλάβουμε καλύτερα τι ήταν αυτός για μας. Ήταν ένα δώρο του Θεού στην Ελλάδα, ένα δώρο που

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ"

ΜΙΑ ΓΚΟΣΤΙΚΗ ΓΥΝΑΙΚΟΥΛΑ

"Εχοντας τό πρόσχημα της εύνοειδήσεως στόν άπέραντο βαθύ, ή Φοιβέ μοιραια τόν παρά της σε ίξη ίσα μέρη: Τή Δευτέρα τόν Πεδίλο: Την Τρίτη, τόν Θησέα: Την Τετάρτη, την Πασιφάη: Την Πέμπτη, τόν "Εγκέλαδο: Την Παρασκευή, την Ίκαλάνη: Τό Σάββατο, τόν Εύτηρο. Η Κυριακή ήταν άφιερωμένη στην ιδιωτική της, την άπολύτη έλεύθερο.

Θάσος λατερωτής, διαφερόμενος νά ξη σύνεχεια μέ τάς κακούς της θυσιές, στόν κο σκοπό άέρα καί στην κίνηση, συλλογίστηκε κάθε μέρα δλέξη διάγνωση.

Ρώτησε: Τό φαγητόνω δμως συνήθως άν ήταν άρκε άλλο άπό τά θύματά, άλλά καί ή πολλές άγνώστους στό πιο δυνατόν, καί κάθεται κανείς μοιραπλεύρως δυό καπά.

Μονάχα μιά φορά άλλο δλέθρου πράσινη νέλληνας καί δε θά πρόταναν νά πάρχη, τά άπαλά δμως δέν έχουν κάποια κυτηγοί άφορμονη, καί ή λίγο της ήθελε άρκέτεση.

Μόνο πρώτα: Ή γυναίκα πολύ νωρίς γυρίζει τή Θουρέτ. Κάποτε, χωρίς άλλο, δάφορο τά νηγκίνι, ή άπόγευμα τά άντέξουμε, καί ή δδουλεία της σταφορεί νά τόν άνθει δλλοιώτικα.

Καί έλεγε:

— Δν άπομείνη κάποιος νοντά της, αύτός θάμαι έγώ.

Ο Θησέας, δπ κουρασμένος της μιλοσε γι' αύτά τά κεφαλοκόμματα, δέν τόν άκουγε καί κάποιο γυναίκα πρόσεχε, δταν τόν άκουγε, αί δσό ούτε.

"Ετσι, δχτρό καλά δρόμασε τά άπάγκαλά τά καπά αύτη δουλειάς, άπορίσης, χωρίς άνοιξιση αύτό νά είνε τό άποτέλεσμα καμιαμ δλοιτερες καί πολύ άπροσδόκητες κοίμησε νά σοι μείνει, αί δσό ούτε.

Δέν άρκεσε τοντε δέν άρκεσε χαμοσά άπό τή Φοιβέ, άλλα καί ή Φοιβέ θά άκόμα δλλο μιά νά μείνη μονάχος.

Καί καί άπλως, Σαμμά, άμφιβάτησε βεβαιότητα πού ποτέ της δέν είχε σχόβη: Ο "Εγκέλαδος. Ο Εύτηρος, μέ τή δμορφιά του καί τής γόλλες του, τά δυνατά του μπράτσα καί δλοι άν δχτρός δέν ήταν άπό τά δ' χτρού σου.

Τί δυλατά ήταν ο Μυστήρο.

"Ολες τής δρες τής άφεραν νά λέη στή Φοιβέ πώς ήταν άφρια καί πώς σκοτίζει. Δλη. Υπέροχος. Ρόδο. Σχεδόν ή γη ήταν ένα μεθυστόφωρο πού ξεφάλιζε μέ χέρι σπάνιας δυνάμεως. Τά δάση τραγουδούσαν στην τελετουία σπίλλα.

Αγαπούσε: Όχι, Ελάτρευε.

Ο Εύτηρος δέν ήταν άπολύτως μιά άγνωστη δχτρούσα, δλλα προσωπικότητα καί άνάσταση δε κτήρα!

Πράπος πού διάχτηκε ήταν δ Σκάλινος. Κατόπι ήρθε καί η σειρά τόν άλλων. Κι έπειδή δέν ήθελε νά λυπήση κανένα τους, προσπάτησε ταξιδία. Άλλά μήτης ρομαντικά δέν έκφρασε σε τοιούτον τρόπο τόν πόνο τόν ταξιδιού, δσο μέ τή λύπη πού νιώθει κανείς γιά τόν ταπεινότητας γιά τόν κόσμο τόν άνήμερο:

— Ένας μήνας πέρασε. Ένας μήνας πού τό κάθε λεπτό του ήταν καί μιά νέα άπαολίης. Τί τάτηρα! Τί χαρά! Τί μέθη! Τί ζωή!

Ως πρώτα, ή Φοιβέ συλλογίστηκε πάσο σχόμοιος θά μπορούσε νά ήταν ή ζωή της άν άντα ήσεργε τήν άλλοφροσύνης. Κατάν σύλλογιστη, καί ή γνώμη της δχαμε κάτι τών λόγων τον Ρολάν κ' δι γιός δλλοιώ θά δκλαβε μένες κατακτητής κ' δτε τέ τοντο δχι δτων καί εἰς τό μέλλον.

Καί συνέχισε άπόση:

—Έγώ μέ την άρετή μου καί δυνάβρα τά μπορέσω νά πολεμώ μ' αύτά καί θά δν λόγων νά μοῦ τόν πάρουν; Μ' αύτά τής καλωσύης της δεσποινίδος; Η Φοιβέ: φοβέρα. Θάπρεπε νά πολαίγη. Νά έκτραπαθή τήν έντύχη της, νά χάση την άγνωσία της καί δτυχία της καί δπερα νά τρέμη κανείς μήπως τόν τό χάση.

Κι έτσι δ Ρολάν, δέν ήταν πιά δ μόνος πού πολεμούσε γιά κάποιο σκοπό. Η Φοιβέ δπ τόν δπολάμβανε καί τόν δπολάμβανε, δλλά καί

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ ΚΑΙ ΣΕΡΒΙΑ ΠΙΣΤΕΥΕΤΑΙ ΟΤΙ ΣΥΝΗΦΘΗ ΕΛΛΗΝΟΙΤΑΛΙΚΗ ΣΥΝΘΗΚΗ

Η ΓΑΛΛΙΑ Θ' ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΝΕΑΝ ΔΡΑΣΙΝ ΕΙΣ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 4. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—'Η «Ἐφημερὶς τοῦ Οὐεστμίνστερ», ἀσχολουμένη μὲ τὴν κατάστασιν τὴν διαμορφωθεῖσαν ἐν τῇ Βαλκανικῇ μετὰ τὰς τελευταίας ἑλληνοϊταλικὰς συνεννοήσεις, δημοσιεύει τὴν ἀσφαλῆ, ὡς λέγει, πληροφορίαν, ὅτι ὁ κ. Μπριὰν, ὢν βέβαιος ὅτι ἐπῆλθεν ἰδιαιτέρα προσέγγισις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας, θὰ ἀναπτύξῃ νέαν δρᾶσιν εἰς τὰ Βαλκάνια ἐπιζητῶν νὰ δημιουργήσῃ ἀντίρροπον τῆς προσεγγίσεως ταύτης διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παλαιοῦ σχεδίου τοῦ Καὶ ντ' Ὀρσαί, τοῦ ἀποσκοποῦντος εἰς τὴν σερβοβουλγαρικὴν προσέγγισιν.

ΚΑΙ ΕΝ ΣΕΡΒΙΑ ΟΜΙΛΟΥΝ ΠΕΡΙ ΣΥΝΑΨΕΩΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 4. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ζωηρὰν ἐντύπωσιν προκαλεῖ ἡ εἴδησις τῆς ἐσπερινῆς ἐφημερίδος «Νεδέστι», καθ' ἣν οἱ πολιτικοὶ κύκλοι τοῦ Βελιγραδίου σχολιάζουν τὸ γεγονὸς τῆς συμμαχίας, ἥτις πρόκειται νὰ συναφθῇ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς σερβικῆς ἐφημερίδος, ἡ συνθήκη τῆς ἑλληνοϊταλικῆς συμμαχίας περιλαμβάνει δύο μέρη. Ἐξ αὐτῶν τὸ πρῶτον μέρος εἶναι μυστικὸν· τὸ δεύτερον εἶναι παρόμοιον πρὸς τὸ κείμενον τῆς ἰταλοαλβανικῆς συνθήκης συμμαχίας.

Ἡ ἑλληνοϊταλικὴ συνθήκη ἀναφέρεται, κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, κυρίως εἰς τὰ ζητήματα τὰ σχετικὰ μὲ τὴν Ἤπειρον, τὴν Δωδεκάνησον καὶ τὴν Θεσσαλονίκην. Ὁρίζεται δ' ἐν αὐτῇ, ὅτι, ἐν περιπτώσει πολέμου ἐναντίον τῆς Νοτιοσλαυΐας, ἡ Ἑλλὰς θὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν τὴν διεύκρισιν τῶν παρακτίων περιοχῶν της, ἰδίως δὲ τῆς Θεσσαλονίκης. Εἰς ἀντάλλαγμα ἡ Ἑλλὰς θὰ ἀναλάβῃ τὴν κατοχὴν ὡρισμένων νήσων.

Οἱ ἁρμόδιοι ἑλληνικοὶ καὶ σερβικοὶ κύκλοι, παρὰ τῶν ὁποίων ἐζήτησα πληροφορίας περὶ τοῦ βασίμου τῶν πληροφοριῶν τούτων, μὲ ἐβεβαίωσαν κατηγορηματικῶς ὅτι αὗται εἶναι γέννημα ἁπλῶς τῆς φαντασίας τῆς συντάξεως τῆς ἐφημερίδος.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΡΩΜΗ, 4 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Ἰταλίας», ἀπαντῶσα εἰς τὸ ἄρθρον τοῦ παρισινοῦ «Χρόνου» περὶ τῶν ἑλληνοϊταλικῶν διαπραγματεύσεων παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἕνωσις τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν, ὑπὲρ τῆς ὁποίας συνηγορεῖ ἡ ἐφημερὶς αὕτη, θὰ ἔχῃ τὸ ἀποτέλεσμα νὰ ἀφήσῃ ἐλεύθερας τὰς χεῖρας τῆς Νοτιοσλαυΐας διὰ τὴν ἁγιωτέραν τῆς ἡγεμονίας της εἰς τὰ Βαλκάνια, ἥτις θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν συνεχῆ ἀπειλὴν κατὰ τῆς Ἀλβανίας, τὴν προσπάθειαν ὑφαρπαγῆς τῆς κυριαρχίας τῆς Ἑλλάδος καὶ μίαν πολιτικὴν ἐχθρικὴν ἀπέναντι τῆς Βουλγαρίας, ἥτις θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπάρξουν ἐν Μακεδονίᾳ δυσφορίαν.

«Ἡ ἰταλικὴ πολιτικὴ—συνεχίζει—πιθανὸν νὰ φαίνεται ἐπικίνδυνος εἰς τὴν Νοτιοσλαυΐαν μόνον ἕνεκα τοῦ διεθνοῦς χαρακτῆρος καὶ τῆς πατευθύνσεως αὐτῆς, ἥτις ἀποβλέπει εἰς τὴν ἰσορροπίαν τῶν συμφερόντων τῆς Ἀλβανίας, τῆς Βουλγαρίας, τῆς Ἑλλάδος, τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ρουμανίας. Αὐτὸς εἶνε ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ κ. Ταὰμπερλαιν δὲν ἐσκέφθη ποτὲ ὅπως ὁ παρισινὸς «Χρόνος» γ' ἀντιτάξῃ ἀπόλυτον ἀρνησιν εἰς τὰς μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Ἀλβανίας συμφωνίας.»

Δὲν ἀποκρύονται αἱ ἐνέργειαι τῆς Ἰταλίας, παρατηρεῖ ἡ αὐτὴ ἐφημερίς, διότι τὰ ὅρια τῆς δράσεως αὐτῆς εἶνε καθωρισμένα ὑπὸ τοῦ κ. Μουσσολίνι, ὅστις, θέτων ἐν πλήρει ἰσορροπίᾳ τὰ συμφέροντα καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ Ἔθνους μὲ τὰς διεθνεῖς περιστάσεις, παρέχει ἀπὸ 5 ἐτῶν τὸ παράδειγμα μιᾶς εἰλικρινοῦς καὶ χρηστῆς πολιτικῆς, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἡ ἰταλικὴ δρᾶσις παρὰ πᾶσαν ἄλλην ἀπέχει πάσης ἐνόπλου ἐπιχειρήσεως καὶ πάσης μυστικῆς στρατιωτικῆς ὑμφωνίας.

Ο κ. ΖΑΪΜΗΣ ΠΑΡΑΙΤΟΥΜΕΝΟΣ ΘΑ ΕΠΙΔΙΩΞΗ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΝ ΤΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

Η ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΚΛΟΓΗ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εἰς τοὺς κοινοβουλευτικοὺς κύκλους κρατεῖ ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἡ ἀντιμετώπισις ζητήματος προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως εἶναι προσεχής. Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν κύκλων αὐτῶν, ὁ κ. Ζαΐμης ἀποζέπων εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς θέσεως τοῦ Προέδρου τῆς ἱδρυθησομένης Γερουσίας, προτίθεται ν' ἀπεχωρήσῃ συντόμως τῆς Κυβερνήσεως. Ἐκδηλωτικοὶ τῶν διαθέσεων τούτων θεωροῦνται καὶ αἱ δημοσιευθεῖσαι ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου ἔτους δηλώσεις του, κατὰ τὰς ὁποίας ἐντὸς ὀλίγου τὸ ἔργον τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς τερματισθέν. Συναφῶς ἀναφέρεται ὅτι ἔχουν ἤδη διεξαχθῇ καὶ συνεμιλίαι ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, κατόπιν τῶν ὁποίων δύναται νὰ προεξοφληθῇ ἡ ἐκλογὴ τοῦ σημερινοῦ Πρωθυπουργοῦ ὡς γερουσιαστοῦ μεταξὺ τῶν δέκα τοιούτων τοὺς ὁποίους θὰ ἐκλέξῃ ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία.

Κατὰ τὰς ἰδίας πάντοτε πληροφορίας, ἡ ἀνάληψις τῆς προεδρίας τῆς Γερουσίας ὑπὸ τοῦ κ. Ζαΐμη κρίνεται ὡς ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς μεταγενεστέρας ὑποβολῆς τῆς ὑποψηφιοτήτος του εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ἐφόσον ὁ κ. Βενιζέλος ἤθελεν ἀρνηθῇ τοῦτο. Ἀφ' ἑτέρου δέ, παρέχεται διὰ τῆς κατοχῆς τῆς προεδρίας τῆς Γερουσίας ὑπὸ τοῦ κ. Ζαΐμη ἡ ἀναγκαία διευκόλυνσις διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀπαιτησομένων συνεννοήσεων μεταξὺ τῶν πολιτικῶν κομμάτων πρὸς ἐκλογὴν τοῦ ὁριστικοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ὁπότε ὑπάρχουν καὶ αἱ μεγαλύτεραι ἐλπίδες, λέγω ἀσυμφωνίας ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους ὑποψηφίους, νὰ συμπέσουν τὰ κόμματα εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Ζαΐμη.

Δέον νὰ σημειωθῇ, ἐν τούτοις, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Ζαΐμη εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου τῆς Γερουσίας κατόπιν τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ ὡς γερουσιαστοῦ μεταξὺ τῶν δέκα τοιούτων τοὺς ὁποίους θὰ ἐκλέξῃ ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία, ὅτι ὑφίσταται ἡ ἐξῆς τυπικὴ ἀνωμαλία: ὅτι τὸ Σύνταγμα ἀναφέρει ρητῶς ὅτι οὗτοι ἐκλέγονται ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ «τῆς Γερουσίας», ἐξυπονοεῖται δ' ἐκ τούτου ὅτι ἡ Γερουσία, διὰ νὰ ἐκλέξῃ μετὰ τῆς Βουλῆς τοὺς ἐν λόγῳ δέκα γερουσιαστάς, πρέπει προηγουμένως νὰ ἔχῃ συγκροτηθῇ εἰς Σῶμα, ἀφοῦ δὲ νὰ ἔχῃ ἤδη ἐκλέξει καὶ τὸν Πρόεδρόν της, πρὶν ἢ ἐκλέξῃ καὶ τὸν κ. Ζαΐμην μεταξὺ τῶν δέκα νέων μελῶν της.

Ἀλλ' ἡ τυπικὴ αὕτη ἀνωμαλία δὲν θεωρεῖται προωρισμένη νὰ δημιουργήσῃ ἐμπόδια εἰς τὰς προαναφερθείσας ἐπιδιώξεις τοῦ κ. Ζαΐμη, αἱ λεπτομέρειαι τῶν ὁποίων ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ καθορισθοῦν εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Καφαντάρη.

ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΔΡΑΜΑ

ΔΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΚΑΣ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΝ

ΑΛΛΗΛΟΕΞΟΝΤΩΣΙΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΜΙΑΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ, (ταχυδρομικῶς, τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Πρωτοφανὲς διὰ τὸν τόπον μας οἰκογενειακὸν δρᾶμα ἔλαβε χώραν προχθὲς εἰς τὸ χωρίον Καλλιτσαίνη. Ὁλόκληρος οἰκογένεια ἀλληλοεξοντώθη διὰ χρηματικὰς διαφορὰς καὶ ὑπὸ τὰς ἀκολούθους περιστάσεις:

Πρὸ ἐτους περίπου ὁ Ἀλέξανδρος Βασιλόπουλος εἶχε δανείσει χρηματικὸν τι ποσὸν εἰς τὸν ἀδελφόν του Ἰωάννην, ἀποθανόντα ἐν τῷ μεταξὺ πρὶν ἢ ἐξοφλήσῃ τὸ χρέος του. Τὸ ζήτημα τῆς ὀφειλῆς αὐτῆς ἐγένετο ἀφορμὴ ἐπανειλημμένων προστριβῶν θείου καὶ ἀνεψιῶν, προχθὲς δὲ τὸ ἀπόγευμα ἐπανελήφθη ἡ ἰδία σκηνὴ καὶ' ὁδὸν μεταξὺ τοῦ Ἀλεξάνδρου Βασιλοπούλου καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ του Ἀνεστασίου. Εἰς ἄρνησιν τοῦ ἀνεψιοῦ νὰ καταβάλῃ τὸ ὀφειλόμενον ποσόν, ὁ θεῖος ἐξήγαγε τὸ περίστροφόν του καὶ ἐπυροβόλησε τραυματίσας αὐτὸν σοβαρῶς. Ὁ τραυματισθεὶς ἀπεκρούσθη τότε νὰ συλλάβῃ τὸν φονέα, ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ὁ θεῖος ἐξηκολούθει πυροβολῶν κατὰ τοῦ τραυματισθέντος ἀνεψιοῦ, μία δὲ τῶν σφαιρῶν εὗρεν εἰς τὸ στῆθος τὸν σπεύδοντα κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰς τὸν τόπον τοῦ δράματος υἱὸν τοῦ φονέως Γεώργιον, ὅστις καὶ ἐξέπνευσεν ἀμέσως.

Τρίτη σφαῖρα εὗρε τὸν ἄλλον ἀνεψιὸν τοῦ δράστου Γεώργιον, ἐρχόμενον ἐξ ἀντιθέτου καὶ τὸν ἐφόνευσεν ἐπίσης. Ἀλλὰ τὸ δρᾶμα δὲν σταματᾷ ἕως ἐδῶ. Εἷς τὸ ἄκουσμα τῶν πυροβολισμῶν προσέτρεξεν ἡ σύζυγος τοῦ τραυματισθέντος Ἀναστασίου, ἡ ὁποία ἐδέχθη σοβαρὸν κτύπημα εἰς τὴν κεφαλὴν διὰ σιδηροῦ ὀργάνου, παρὰ τοῦ ἐκμανέντος θείου της καὶ κατέπεσεν αἱμόφυρτος.

Ὁ τραυματισθεὶς ἀνεψιὸς, ἰδὼν τὴν σύζυγόν του αἱμόφυρτον, ἐτετάθη διὰ μαχαίρας κατὰ τοῦ δολοφόνου θείου καὶ τὸν ἐφόνευσε.

Οὕτω διὰ μίαν ἀσήμαντον χρηματικὴν διαφοράν, ἐβυθίσθησαν εἰς τὸ πένθος δύο οἰκογένειαι καὶ ἐθρηνήθησαν τόσα θύματα.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΤΡΙΜΕΡΕΣ ΔΑΝΕΙΟΝ

ΔΕΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΤΑΙ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΑΝΑΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΣΥΝΑΨΕΩΣ ΤΟΥ

Ἡ Κυβέρνησις οὐδὲν εἶχε μέχρι τῆς νυκτὸς τηλεγράφημα ἐκ μέρους τοῦ κ. Καφαντάρη περὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν ἐν Λονδίνῳ συνεννοήσεών του διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ διμερεῦς δανείου.

Τὸ μόνον μέχρι τῆς χθὲς ὑπάρχον σχετικὸν τηλεγράφημα ἀναφέρει ὅτι ὁ κ. Καφαντάρης ἐλπίζει νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Ἀθήνας μέχρι τῆς μεταπροσεχοῦς Κυριακῆς. Κατ' ἀνακοινώσεις γενομένας ἐξ ἐγκύρου κυβερνητικῆς πηγῆς πιστεύεται ὅτι αἱ προσπάθειαι τοῦ κ. Καφαντάρη, ὅπως ἐπιτύχῃ θελτίωσιν τῶν ὅρων αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἤδη εὐνοϊκωτέρους ὅρους τῶν ὑπὸ Ἀμερικανικῶν, κυρίως, εἰσηγμένων ὑποβληθεισῶν προτάσεων θὰ καταλήξουν εἰς αἴσιον ἀποτέλεσμα. Εἰς τὰς προσπαθείας του ταύτας ὁ κ. Καφαντάρης ἐπεκαλέσθη τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, ἀναφερθεὶς εἰς τὴν σχετικὴν ὑπόσχεσιν τὴν ἀγγλικὴν διὰ τῆς γνωστῆς ἐπιστολῆς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Τσώρτσιλ κατὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν ἑλληνικῶν πολεμικῶν χρεῶν. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν, παρὰ τὰς κυβερνητικὰς ἐλπίδας, δὲν καταλήξουν εἰς τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα αἱ προσπάθειαι τοῦ κ. Καφαντάρη θ' ἀναστείλῃ οὗτος τὰς ἐν τῇ ἀγγλικῇ πρωτευούσῃ συνεννοήσεις του, ἐπανερχόμενος δ' ἐνταῦθα θὰ θέσῃ ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἄλλας ὑποβληθείσας προτάσεις ἵνα ἀποφασίσῃ τοῦτο. Περίπτωσις, κατὰ τὰς αὐτὰς ἀνακοινώσεις, ἀναβολῆς τῆς συνάψεως τοῦ δανείου τοῦτο διότι, κατὰ τὴν γνώμην ὡρισμένων μελῶν τῆς κυβερνήσεως—εἰς τὴν ὁποίαν προτίθενται νὰ ἐπιμείνουν ταῦτα καὶ πρὸς ἣν ἐλπίζουν ὅτι δὲν θὰ διστάσῃ νὰ συνταχθῇ ὁ κ. Καφαντάρης—ἐφ' ὅσον ἔχουν ὑποβληθῇ ἤδη προτάσεις ὑπὸ εἴκοσι ἰσχυρῶν περιλαμβανουσαι ἀναμφισβητήτως εὐνοϊκοὺς ὅρους διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν δανείων, οὐδεμία δικαιολογεῖται ἀναβολὴ εἰς τὴν λῆψιν τῆς κυβερνητικῆς ἀποφάσεως διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς συνάψεως τοῦ διμερεῦς δανείου.

Κατὰ τὴν γνώμην τῶν αὐτῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως, ἀνεξαρτήτως τοῦ μεσολαβήσαντος διακανονισμοῦ τῶν πρὸς τὴν Ἀμερικὴν χρεῶν καὶ τῆς ἐπιτευχθείσης συνεπείᾳ τούτου παραχωρήσεως τοῦ τρίτου τοῦ τριμερεῦς δανείου, τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων, ἡ ἀναβολὴ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὑπολοίπου μέρους τοῦ δανείου ἐπιβάλλεται ὁπωσδήποτε ν' ἀποτραπῇ ἵνα κατασταθῇ δυνατὴ ἡ ἐφ' ὅσον ἐνεστι ταχυτέρα πραγματοποίησις τῆς νομισματικῆς σταθεροποιήσεως, ἡ ὁποία ἄλλως τε καὶ ἐπεβραδύνθη λόγῳ τῆς ἐπὶ τρίμηνον ἐκπρεμότητος τοῦ ζητήματος τῆς ἀναλήψεως τῆς διαχειρίσεως τοῦ δανείου ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου ἐξ ἀφορμῆς τῆς γαλλικῆς ἐπιφυλάξεως.

Ἡ ἄποψις ὅτι ἡ ἀναβολὴ τῆς ἐκδόσεως τοῦ διμερεῦς δανείου ὑπαγορεύεται ἐκ λόγων σκοπιμότητος ἵνα ἐν τῷ μεταξὺ ἐπιτυχανομένης καὶ νέας βελτιώσεως τῶν τιμῶν τῶν ἑλληνικῶν ἀξιῶν ἐν τῇ διεθνεῖ χρηματαγορᾷ ἐξασφαλισθῇ εὐσταλτέρα ἐπίδρασις τῆς βελτιώσεως ταύτης ἐπὶ τῶν ὅρων τῆς ἐκδόσεως τῶν δανείων, δὲν δικαιολογεῖ πάντως ἀπόφασιν περὶ ἀναβολῆς τῆς συνάψεως τῶν δανείων.

ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΕΙΣ ΚΟΙΝΗΝ ΣΥΣΚΕΨΙΝ

ΕΞΕΘΕΣΑΝ ΧΘΕΣ ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥΣ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ

Συνῆλθον χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Συνομοσπονδίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων τὰ μέλη τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς αὐτῶν καὶ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐπαγγελματιῶν ἐκ τῶν κ.κ. Κυπαρισσιώτη, Διαμαντοπούλου, Ψάρα, Πρασίνου, Σκυλογιάννη, Φωσκόλου καὶ Μπαϊρακτάρη διὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ ζητήματος.

Ἐν ἀρχῇ τῆς συσκέψεως ἔκαμε μακρὰν εἰσήγησιν ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων ὁ κ. Μαγκριώτης ὅστις ἀνέπτυξεν ὅτι σκοπὸς τῆς συσκέψεως εἶνε ὅπως διαφωτισθοῦν αἱ ἐργαζόμεναι τάξεις ἐπὶ τῶν ὑπαλληλικῶν ζητημάτων. Ὁ κ. Μαγκριώτης εἶπεν ὅτι οἱ ὑπάλληλοι ζητοῦν α) τὴν παγίαν καὶ ἐνιαίαν διαρρύθμισιν τῆς προσωπικῆς των καταστάσεως διὰ τῆς ψηφίσεως τοῦ καταστατικοῦ των χάρτου καὶ β) τὴν οἰκονομικὴν θελτίωσιν τῆς θέσεώς των.

Ἐπὶ τοῦ δευτέρου τούτου σημείου ἔδωκε στατιστικὰς πληροφορίας ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν μισθοδοσίαν τῶν κατωτέρων ὑπαλλήλων, ἀνέφερε δὲ ὅτι οἱδπάλληλοι γενικῶς μισθοδοτοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει τριμήνου 10, ἐνῷ ὁ τιμάριθμος ἀνῆλθεν εἰς 22.

Ἐν τέλει ἐτόνισεν ὅτι δὲν εἶνε ἀκριβὲς τὸ ὑποστηριζόμενον ὅτι οἱ ὑπάλληλοι εἶνε ὑπεράριθμοι, ἀνερχόμενοι εἰς 54 χιλιάδας, ἀφοῦ ὁ ὁλικὸς αὐτῶν ἀριθμὸς δὲν ὑπερβαίνει τὰς 36 χιλιάδας. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν καὶ ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐθεωρεῖτο ὑπερβολικὸς οἱ ὑπάλληλοι δέχονται ὅπως ὑπὸ ἐπιτροπῆς εἰς ἣν νὰ μετάσχουν ἀντιπρόσωποι τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων, τεθοῦν εἰς διαθεσιμότητα οἱ ὑπεράριθμοι ἵνα ἐξ αὐτῶν πληροῦνται τὰ ἐκάστοτε παρουσιαζόμενα κενά. Ἐν πάσῃ περιπτώσει οἱ ὑπάλληλοι ἀποκρούουν ἀπολύτως τὴν ἐκκαθάρισιν διὰ τῶν ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων.

Ἐπηκολούθησε μακρὰ συζήτησις καθ' ἣν ὡμίλησαν καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπαγγελματιῶν, μετὰ τὸ πέρας δὲ τῆς συσκέψεως ἐξεδόθη τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

ΤΟ ΕΚΔΟΘΕΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

«Εἰς τοὺς προσελθόντας ἀντιπροσώπους τῆς ἐπαγγελματικῆς τάξεως ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Σ.Δ.Υ. ἐξέθεσε τὰς διενεξήσεις τῶν ὑπαλλήλων καὶ τὴν ἐναντι αὐτῶν πάσιν τῶν ἄχρι τοῦδε Κυβερνήσεων ἀπὸ τοῦ 1924 καὶ ἐντεῦθεν, ἐκ τῆς ἀδιαφορίας τῶν ὁποίων οἱ ὑπάλληλοι ἔφθασαν εἰς κατάστασιν ἀθλιεστάτην καὶ ἐξωθοῦνται εἰς μέτρα, τὰ ὁποῖα θὰ ἐπιθύμουν νὰ ἀποφύγουν.

Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν συζήτησιν οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐπαγγελματιῶν ἀνωμολόγησαν τὸ δίκαιον τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ ἀγῶνος, διότι πράγματι οἱ ὑπάλληλοι πένονται τὴν στιγμὴν καθ' ἣν μισθοῦνται μὲ βάσιν τὸ μαρτίθμου 10, ἐνῷ ὁ τιμάριθμος τῆς ζωῆς ἀνῆλθεν εἰς τὰ 24 καὶ ὅτι αὐτοὶ (οἱ ἐπαγγελματίαι) ὡς μία μεγάλη μερὶς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἀπευθύνονται σήμερον συμπαθοῦν καὶ θὰ ὑποστηρίξουν τὰ ὑπαλληλικὰ αἰτήματα.

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Σ.Δ.Υ. διεβεβαίωσε τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἐπαγγελματιῶν ὅτι οὐδεμίαν νέαν φορολογικὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ λαοῦ ζητοῦν, ἀλλὰ πιστὴν μόνον ἐφαρμογὴν ἐῶν κειμένων φορολογικῶν διατάξεων, ἐξ ἧς θὰ ἐξοικονομηθοῦν ποσὰ ἀρκετὰ διὰ τὴν θελτίωσιν τῆς θέσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν διατυπωτιζομένην πληθώραν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, τῆς ὁποίας νόει ἔκαμαν καὶ οἱ ἐπαγγελματίαι, δι' ἀριθμῶν ἐξ αὐτοῦ τοῦ προϋπολογισμοῦ κατεδείχθη ὅτι ὄχι μόνον ὑπεράριθμοι δὲν εἶνε, ἀλλὰ ὅτι εἰς τὰς τάξεις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων παρουσιάζονται ὀργανικαὶ ἐλλείψεις καὶ ἀπόδειξις εἶ προκηρυσσόμενοι ἐκάστοτε διαγωνισμοὶ προσλήψεως νέων ὑπαλλήλων.

Συγκεκριμένως δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαρχόντων σήμερον 36000 ὑπαλλήλων, συγκρινόμενος πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ πληθυσμοῦ 7.000.000 εἶνε τὸ ἥμισυ ἀκριβῶς νεέτονος κράτους, τῆς Βουλγαρίας, ἐχούσης πληθυσμὸν μὲν 5.000.000, ὑπαλλήλους δὲ 76000.»

Σήμερον τὴν ἑσπέραν συνέρχονται εἰς κοινὴν σύσκεψιν ἡ ἐκτελεστικὴ τῆς Συνομοσπονδίας καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων.

Διὰ τὴν 12ην Ἰανουαρίου ἐκλήθησαν εἰς συνέλευσιν οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι Ἀθηνῶν εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον πρὸς ἐκλογὴν διοικητικοῦ συμβουλίου.

Διὰ σήμερον τὴν ἑσπέραν ἐκλήθησαν εἰς ἔκτακτον σύσκεψιν τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐπαγγελματιῶν τῆς Ἑλλάδος, προκειμένου νὰ καθορίσουν τὴν τελικὴν στάσιν των ἔναντι τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κατόπιν τῆς χθεσινῆς μετ' αὐτῶν κοινῆς συσκέψεως.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΡΟΒΙΒΑΣΜΩΝ

Ἡ διεύθυνσις διοικητικοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν πρὸς σαρεστέραν ἀντίληψιν καὶ εὐχερεστέραν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ στρατ. ἱεραρχίας καὶ στρατ. προβιβασμῶν» ἐξέδωκε διαταγὴν δι' ἧς παρέχει τὰς κάτωθι πληροφορίας:

Διὰ τοῦ Νομοθετικοῦ τούτου Διατάγματος ἐπανέρχεται ἐν ἰσχύϊ τὸ σύστημα τῶν κατ' ἐκλογὴν καὶ ἀρχαιότητα προβιβασμῶν ἀντὶ τοῦ διὰ Ν. Δ. τῆς 5—2—26 θεσπισθέντος συστήματος τῶν ἁπλῶς προακτέων. Τὸ ἐπανερχόμενον σύστημα ἰσχυε μὲν καὶ πρὸ τοῦ Ν. Δ. τῆς 5—2—26 συμφώνως τῷ νόμῳ ΧΛΕ' τοῦ 1861, πλὴν ὅμως, ἐνῷ διὰ τούτου τὸ σύστημα τῶν κατ' ἐκλογὴν καὶ κατ' ἀρχαιότητα προβιβασμῶν ἐφηρμόζετο διὰ τοὺς κατωτέρους μόνον βαθμούς, ἤδη ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τοὺς βαθμοὺς τοῦ ταγματάρχου καὶ ἀντισυνταγματάρχου, ἡ δὲ ἀναλογία ἑκάστης τῶν ὡς ἄνω κατηγοριῶν καθορίζεται διὰ τοῦ Νόμου. Τ' ἀπαραίτητα προσόντα πρὸς ἐγγραφὴν ἀξιωματικῶν εἰς πίνακα προαγωγῶν εἶναι: 1) Ἡ ἐπὶ μίαν τριετίαν τοὐλάχιστον παραμονὴ εἰς τὸν βαθμὸν ὃν κατέχει πλὴν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ, δι' ὃν ἀπαιτεῖται διετὴς παραμονὴ καὶ τοῦ λοχαγοῦ δι' ὃν ἀπαιτεῖται τετραετὴς παραμονή. 2) Ἡ ἐφ' ὡρισμένον χρόνον ἄσκησις διοικήσεως διὰ τοὺς τῶν ὅπλων ἀξιωματικοὺς καὶ πραγματικὴ ἐνάσκησις τῶν καθηκόντων τοῦ βαθμοῦ των διὰ τοὺς τῶν Σωμάτων.

Ὁ νέος Νόμος ἐπιβάλλει εἰς τὸ Ἀνώτατον Στρατ. Συμβούλιον, ὅταν κρίνῃ διὰ δευτέραν φορὰν ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ἀξιωματικὸν στάσιμον ν' ἀποφαίνηται καὶ περὶ τῆς αὐτεπαγγέλτου ἢ μὴ ἀποστρατείας του. Δὲν ἀπαιτεῖται ἐκ το